

24 ΜΑΡΤΙΟΥ 2024
† Κυριακὴ Α' Νηστειῶν.
(ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ).

«Ἀνάμνησις τῆς ἀναστηλώσεως τῶν Ἱερῶν εἰκόνων» (843).
Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου· Ἀρτέμονος Ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Σελευκείας τῆς Πισιδίας (α' αἱ.).

‘Ηχος α'. Εωθινὸν θ'.

Σημείωσις. Σήμερον τὰ προεόρτια καταλιμπάνονται, ἐφαρμοζομένης τῆς ἀντιστοίχου περιπτώσεως τοῦ Τ.Μ.Ε. διὰ τὴν σύμπτωσιν τῶν προεορτίων τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Εὐαγγελισμοῦ, §19), ὃ περ τηρεῖται ἀπὸ 70 καὶ πλέον ἐτῶν τόσον ὑπὸ τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίας (Ἡμερολόγιον/Δίπτυχα ἐτῶν 1956, 2002, 2013), ὃσον καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου (Ἡμερολόγια ἐτῶν 2002 καὶ 2013). Ὄμοίως βλ. καὶ τὴν κυρίαν καὶ βασικὴν διάταξιν εἰς τὸ Σύστημα Τυπικοῦ §999 (πρβλ. καὶ αὐτόθι ὑποσημείωσιν 737).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

‘Ο Ἱερεύς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὸν αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο χορός: Ἄμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴματιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρδριν, ὁ στεγάζων ἐν ὅδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τὸν Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τὸν λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὅδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὅδατα. Ποτιοῦσι

πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναργοι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ’ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ ούρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὔφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἴλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἀς ἐφύτευσας. Ἐκεī στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἀνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εύρυχωρος· ἐκεī ἔρπετά, ὃν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεī πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, δὲν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἄνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἡτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλὼ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἀνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Οἱ ἥλιοι ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι δὲ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου, καὶ
ὁ Ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.

Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἴστωμεν Στίχους ί, καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα Σ', καὶ τοῦ Τριῳδίου δ'.

Ὕχος Λ Πα φ

Kυρι ε ε κε κρα ξα α προ ο ος σε ε η ει
σα κου σο ο ον μου η ει σα α κου ου σο ον μου
ον Ku ν ν οι ι ι ε η Ku οι ε ε κε κρα α
ξα προ ος σε ε η ει σα κου σο ο ον μου ον η
προ σχες τη φω νη η η η τη η ης δε η η σε
ω ω ω ως μου η εν τω κε κρα γε ναι με προ ος σε ε ε
ε ε η ει σα κου σο ον μου Ku ν ν οι ι ι ι
ε

Kα τεν θυν θη η η τω η προ ο ο σε εν χη
η η μου η ως θυ μι α α μα α α ε νω ω πι
ο ο ο ον σου η ε παρσις τω ων χει ει ρω ων μου θυ
σι α ε σπε οι ι νη η η ει σα κου σου μου Ku ν

 ν ν οι ι ι ι ε π

Στιχολογία ὑπὸ Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Θ ου Κυ οι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ ν

ρανπε οι ο χης πε οι τα χει λημουν π

M η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη

οι ας ^Δ του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α

μαρ τι ι αις π

Σ υν αν θρω ποιε ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι

αν ^Ω και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ

των π

Π αι δευ σει με δι ι καιος εν ε λε ει και ε λεγ

ξει με ε ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω

την κε φα λην μου π

O τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις εν δο

κι αις αν των ^Δ κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας

οι κρι ται αυτων π

A κου σο νται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν

θη σαν ^Δω σει πα χοσγης ερ ρα γη ε πι της γης

δι ε σκορ πι σθητα ο στα αυ των πα ρατον Α αδην

O τι προς σε Κυ ν ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι μου ^Δε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χην μου

Φ ν λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν

το μοι ^Δκαι α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν

Π ε σουν ται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι ^Ω κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

προ Κυ ν ρι ον ε δε η θην

E κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγγε λω

E ν τω εκ λει ει πειν εξ ε μου το πνευ μαμου
και συ εγνωςτας τρι βουςμουν ¶¶

E ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο μην ΔΔ ε κρυ
ψανπα γι δαμοι ¶

K α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε
πον ΔΔ και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε ¶

A πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν
ο εκ ζη τω ωντηνψυ χην μου ¶

E κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα ΔΔ συ ει
η ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζω ωντων ¶

P ρο σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω
θην σφο δρα ¶

P ν σαιμε εκ των κα τα δι ω κον των με ΔΔ ο ο
τι ε κρα ται ω θησαν ν περ ε με ε ε ¶

E ξα γα γε εκ φυ λα κης τηνψυ χην μου ΔΔ του ε
ξο μο λο γη σασθαι τω ο νο μα τι ι σου ¶

E με ν πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα
πο δω ως μοι ^π

E κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι ^π Κυ ρι ε Κυ
ρι ε ει σα α κου σον της φω νης μου ^π

Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χον τα ^Δ εις
την φω νη ην της δε η σε ω ως μου ^π
Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὁκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου ^π τον ε ξο μο

λο ^χ γη σα σθαι τω ο νο μα τι ι ι ι σου ^π

T ^{Πα} ας ε σπε ρι νας η μω ων ε ε εν χας ^π προ σδε

ξαι A γι ι ε Κυ ν ν ν ρι ι ι ι ε ^π και πα ρα

σχουη μι ιν α φε ε σιν ^M ^α α μαρ τι ι ι ων ^{Πα} ^ο ο τι

μο ο νος ει ο δει ξας εν κο σμω την α να α

α α στα α α α σιν ^π

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ^χ ε ως ου αν τα πο

δω ω ω ως μοι ^π

K Πα κλω σα τε λα α οι Σι ε ων πα και πε ρι λα
 βε τε ε ε ε α α α αν την και δο τε δο ξαν εν
 αυ τη τω α να σταν τι εκ νε ε ε κρων ο τι αν
 τος ε στι ι ι ιν ο ο Θε ο ο ος η η η μω ων
 ο λυ τρω σα με ε νο ος η η μα ας εκ των α
 νο μι ω ω ων η η η η μων

Στίχ. γ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε π ρ χ ει σα

κουσον της φω νη η η ης μου
Δ Πα εν τε λα οι ν μνη σω ω μεν και προ σκυ νη σω
 μεν χρι ι στον π ρ δο ξα ζον τες αυ του την εκ νε κρων
 A να α α α στα α α α σιν π ρ ο τι αν τος ε
 στι ι ι ι ιν ο ο Θε ο ο ος η η η μων π ρ ο εκ
 της πλα νη ης του ε ε εχ θρου π ρ τον κο ο ο σμον Δ
 λυ τρω σα α α α με ε ε ε νος π ρ

Ἐτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ. Γενηθήτω τά ὕτα σου προσέχοντα π ρ εις την φω π ρ χ

νην τηςδε η σε ω ω ω ως μουν ¶
E Πα ν φρανθη τε ου ρα α νοι Δ σαλ πι σα τε τα θε
Πα με λι α τη ης γης ¶ βο η η η σαα τε τα α
 ο ο ο ρη ε ευ φρο συ ν ν νην ¶ ι δου γαρ M
 ο Ε εμ μα νου ου ηλ τας α μαρ τι ας η μων τω Σταυ Πα
 ρω ω προ ο ση η η λωω ω ω σε ¶ και ζω η
 η ην ο δι ι δου ους θα να τον ε νε κρωω σε ε Zω
Πα τον Α δαμ α να στη σας ως φι λα α α αν θρωω ω
¶
 ω πος ¶

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε Κύριε ¶ ¶
 τις ν πο
 στη σε ται ¶ ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ος
 ε ε ε ε στιν ¶
T Πα ον σαρ κι ε κου σι ως σταυ ρω θεν τα α δι η η
 μας ¶ Πα πα θον τα και τα α φε εν τα γι και α να
 σταν τα α εκ νε ε κρων γι ν υ ν μνη σω ω μεν λε ε ε ε
M
 γο ο ο ον τες ¶ στη ρι ξον ορ θο δο ξι α την εκ

κλη σι ι α αν σου χρι ι στε ^{Πα}_q και ει φη νευ σον την
 ζω ην η η μων ^Γ_u ως α γα θος και φι λα α α αν
 δω ω ω ω πος ^{Πα}_q
Στίχ. **Γ'.** Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
 ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου ^{Πα}_q ηλ πι σεν η ψυ
 χη μου ε πι τον Ku ν οι ι ι ον ^{Πα}_q
T^{Nη Πα} ω ζω ο δο χωσου τα φω πα φε στω ω τες οι οι
 α α να α α ξι ι ι ι οι δο ξο λο γι αν
 προ σφε φο ο μεν ^Γ_u τη α φα τω σου ε ευ σπλαα
 γχνι ι α χρι στε ο Θε ο ο ο ος η η η μων ^{Πα}_q
 ο τι Σταυ φον κα τε δε ε ε ξω ^{Πα}_q και θα να τον α να
 μαρ τη η τε ι να τω κο σμωδω φη ση την A να α
 σταα σιν ^Γ_u ως φι λα α α αν θρωω ω ω πος ^{Πα}_q

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριῳδίου.

Ολην ἀποθέμενοι. Ἡχος Δι Φ

Στίχ. Ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ^Δ ἀπὸ φυλακῆς
 πρωΐας ^Δ ελ πι σα τω Iσ φα ηλ ε πι τον Ku φι

Στίχ. η. Ότι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ
 εκ πα σων
 των α νο μι ων αν τά
 Λογισε κη ρυ ξα ντες οι θε η γο ροι Προ
 φη ται και ερ γοις τι μη σα ντες α τε λευ τη τον ζω
 ην ε ε καρ πωσαν το τη γαρ κτι σει Δε σπο τα πα

——————
 οα σε τον Κτι σα ντα Δ μη λα τρευ ειν καρ τε ρη σαν τες
 ——————
 τον κοσμον α παντα ευ α γγε λι κως α πε στρα φη σαν ε
 ——————
 και συμ μορ φοι γε γο να σιν Δ ου περ προ η γο ρευ σαν
 ——————
 Πα θρησ ε ων ταις ι κε σι αις α ξι ω σον α μεμ πτως
 ——————
 δι ελ θειν Δ της εγ κρα τει ας το στα δι ον Δ μο νε
 ——————
 Πο λν ε λε ε ε ε

Στίχ. Θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, Δ ε παι νε σα
 ——————

τε αν τον παν τες οι λα οι Δ
Φ ν σει α πε ρι γρα πτος Δ τη θε ι κη σ8 ν
 ——————
 παρχων Δ επ ε σχα των Δε σπο τα Δ σαρ κω θεις η ξι ωσας
 ——————
 πε ρι γρα φεσ θαι ε της σαρ κος προσ λη ψει γαρ Δ και τα
 ——————
 ι δι ω μα τα Δ α νε λα β8 ταυ της α πα ντα ε
 ——————
 δι ο το ει δος σ8 το της εμ φε ρει ας εγ γρα φον τες ε
 ——————
 σχε τι κως α σπα ζο με θα Δ προς την σην α γα πη ην
 ——————
 ν ψ8 με νοι ε και των ι α μα των την χα ριν α παν
 ——————
 τλ8 μεν εξ αν τ8 Δ των Α πο στο λων ε πο με νοι Δ

θει αις πα ρα δο σε σι iv β

Στίχ. ι. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, Δ καὶ ἡ
ἀλήθεια τοῦ Κυρίου Δ με νει εις τον αι ω ω να Δ

Γ περ τι μον κο σμη σιν Δ η τχ χρι στχ Εκ κλη

σι α Δ των σε πτων α πει λη φε Δ και α γι ων Ει

κο νων τχ Σω τη ρος χρι στχ Δ και της Θε ο μη το ρος Δ

και Α γι ων Πα αν των Δ φαι δρο τα την α να στη λω

σιν Δ δι ης φαι δρυ νε ται Δ και κα τα γλα ii ζε ται χα

ρι τι Δ και στι φος α πο βαλ λε ται Δ των αι ρε τι κων

εκ δι ω κρ σα Δ και α γαλ λο με νη δο ξα ζει τον φι

λαν θρω πον Θε ον Δ τον δι αν την υ πο μει να ντα Δ

πα θη τα ε κρ σι α α Δ

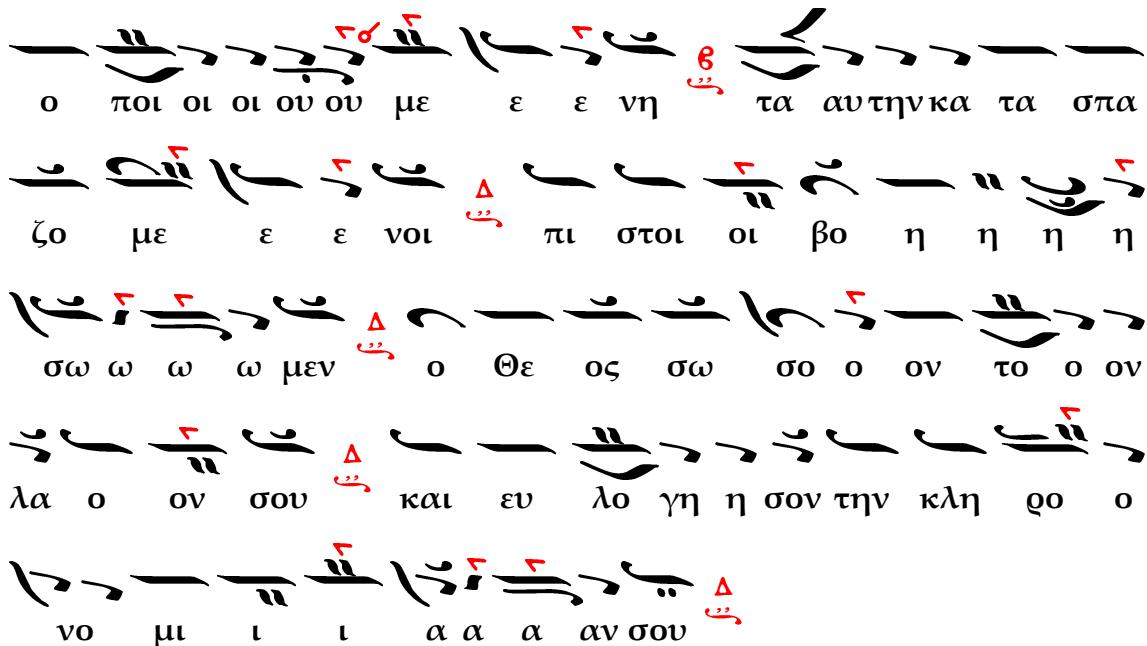
Ἄχος Δι Θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι i i και Υι νι ω και

A γι i ω Πνε ε εν μα τι Δ

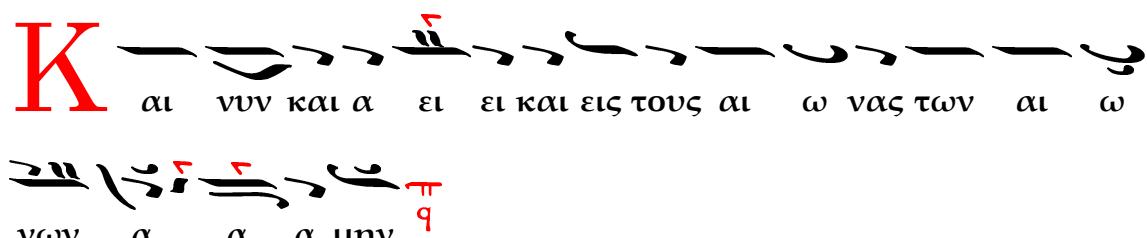
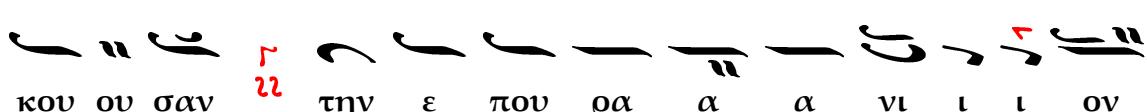
H χα α ρις ε ε πε ε λαμ ψε ε τη η ης

α α α λη θει ει ας Δ τα προ τυ που με ε ε
 να πα α λαι αι σκι ω ω δως Δ νυν α να φαν δο ο ο
 ον εκ τε τε ε ε λε ε ε ε σται Β ι δου ου γαρ
 η η Ε ε εκκλη σι ι α Δ την εν σωμον ει κο
 να χρι ι στου Δ ως υ περ κο σμι ο ον κο ο ο σμο ον
 ε ε ε ε παμ φι ι ε ε εν νυν ν ν ται Β της
 σκη νης του ου ου μα α αρ τυ ρι ι ου Δ τον τυ υ πον
 προ υ ν πο γρα α φου ου ου σα Β θ και την
 ορ θο δο ξον πι ι στιν κα τε ε ε χου σα Δ
 ι ι να ον σε βο ο με ε ε θα του ου του
 και αι τη η ην ει κο ο να Δ δι α κρα τουν τε
 ε ε ες μη πλα νω ω ω με ε ε ε θα Β εν δν
 σα σθω ω ω σα α αν αι σχυ ν νην Δ οι ου ου τω
 ω μη πι στε ε εν ο ο ο ον τες Β η μιν γαρα δο ο
 ξα του σαρ κω θε εν το ος η μο ορ φη η η Δ εν
 σε βως προ σκυ νου ου με ε ε νη Β ου ου θε ο

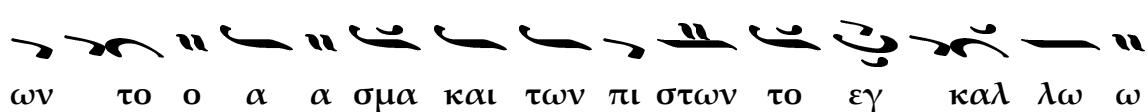

 o ποι οι οι ου ου με ε ε νη ε τα αυτην κα τα σπα
 ζο με ε ε νοι Δ πι στοι οι βο η η η η
 σω ω ω ω μεν Δ ο Θε ος σω σο ο ον το ο ον
 λα ο ον σου Δ και εν λο γη η σον την κλη ρο ο
 νο μι ι ι α α α αν σου Δ

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

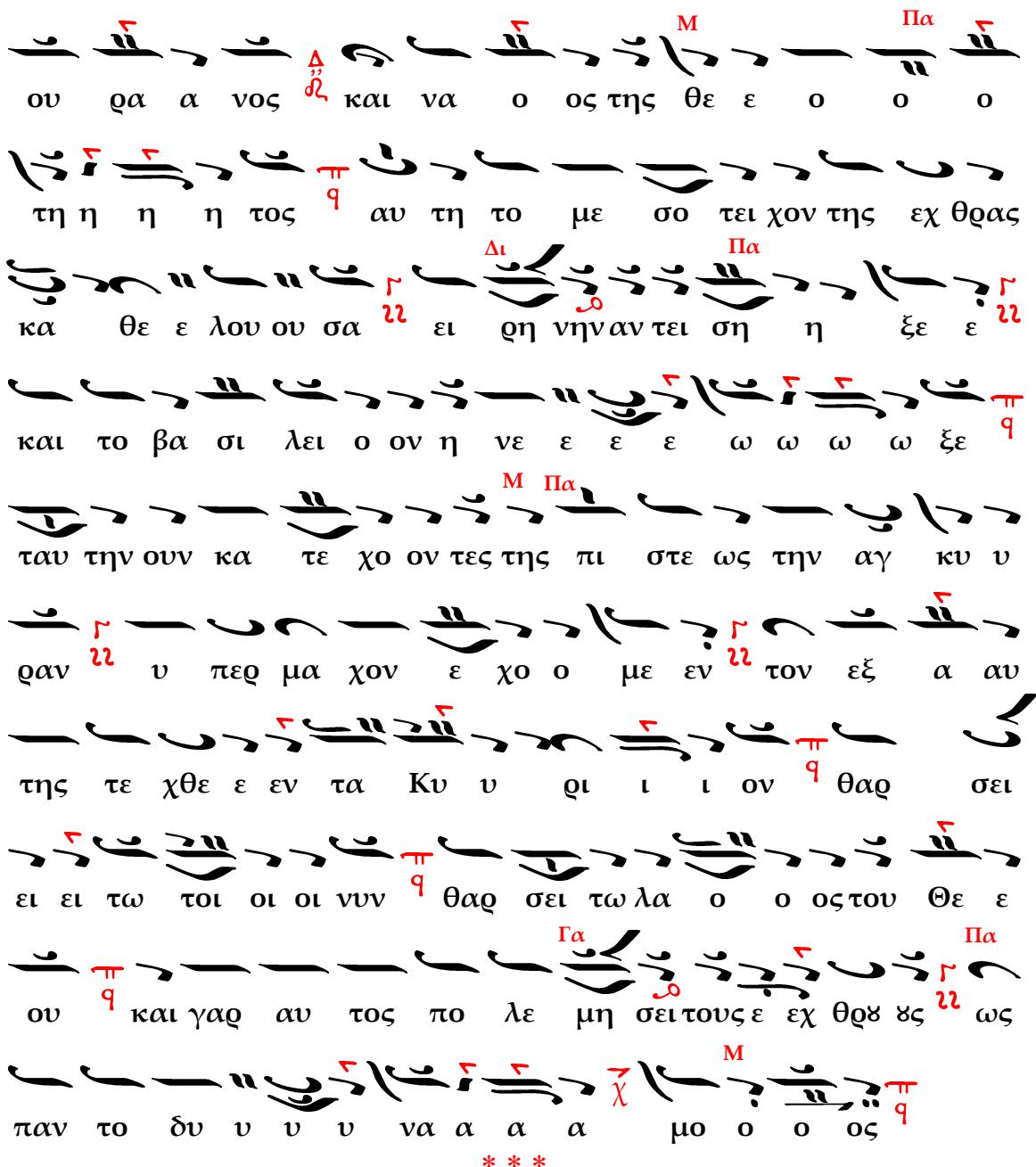
Ἔχος Παρ

K αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω

 νων α α α μην π
T Πα ην παγ κοσ μι ον δο ο ο ξαντην εξ αν θρω ω πων
Nη Πα σπα α ρει ει ει σαν π και τον Δε σπο τη ην τε ε

 κου ου σαν π την ε που ρα α α νι ι ι ον

 πυ ν ν λην π ν μνη σω ω μεν Μα ρι ι αν τη ην

 Παρ θε ε ε ε ε νον π των Α σω μα τω

 αν το ο α α σμα και των πι στων το εγ καλ λω ω

 ω ω πι ι ι ι σμα π αυ τη γαρ α νε δει ει ει χθη

Εἶσοδος. Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἵλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου,
μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, *
ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γείόν, * καὶ ἄγιον
Πνεῦμα, Θεόν. * "Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς
αἰσίαις, * Γεί Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φως ιλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

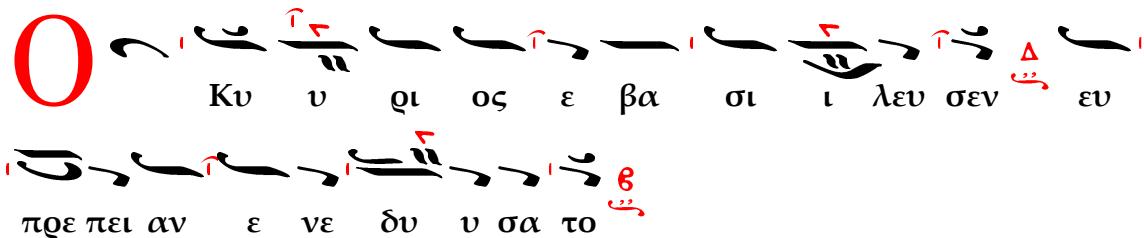
Ἔχος τὰ Διαθήματα

Φ ως ι λα α οο ο ov α γι λ α ας

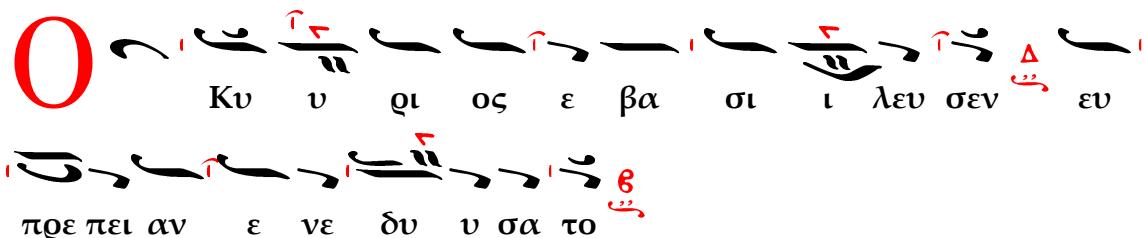
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τά
 8 8 Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σ8 8 8 Χρι ι
 στε ε ε ελ θο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου δν υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μν8 8 με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα γι νι ο
 ο ον και αι Α α ξι ι ο ο ον σε ε εν μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οις υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι αις γι νι ε ε Θε ε 8
 8 8 ζω ω η ηην ο ο ο δι δ8ς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας.

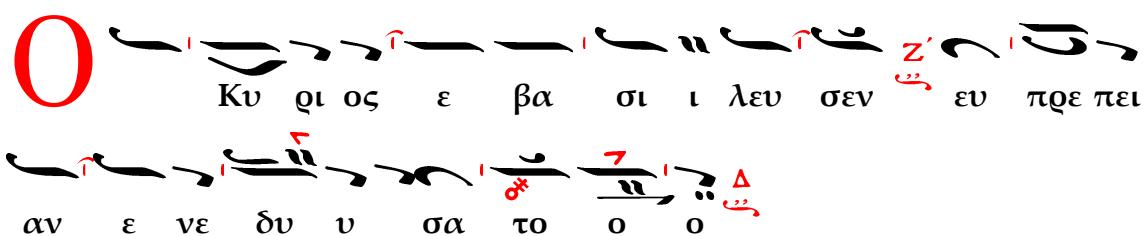
Ἄγχος πᾶν Δι θ

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο Δ

Στιχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. Δ

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἑκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν

ἀδελφότητος.

”Ετι δεόμεθα ύπερ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ύγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἔκκλησίας ταύτης.

”Ετι δεόμεθα ύπερ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (**τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης**) καὶ ύπερ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

”Ετι δεόμεθα καὶ ύπερ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ύπερ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ο ιερεύς: Ὁτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ύπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ἀναγνώστης: Ἄμην.

Ο προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δὲ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμην.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἀγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἴνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμην.

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Είτα διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἔξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ὁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Οἱ ερεὺς ἐκφώνωσ·

Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὸν αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

Οἱ ερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ο χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

‘Ο χορός: Σοί, Κύριε.

‘Ο ιερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο χορός: Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὴν Λιτήν, τὸ ἴδιόμελον τοῦ Ἅγιου τῆς Μονῆς, καὶ μετὰ τοῦτο, τὸ παρόν.

Δόξα. Ἰδιόμελον.

Μέλος Σίμωνος Καρᾶ.

Ὕχος Δι Θ.

X αι οε τε Προ φη ται αι αι τι ι μι ι οι οι
τον νο μον Κυ ρι 8 κα λως δι α τα ξα α α με
νοι αι τη πι στει φα νε ντες α πορ θη τοι στυ ν ν
λοι α α κλι ι νει εις ν μεις γαρ και με σι ται αι αι ω
φθη η τε της νε ας Δι α θη κης Χρι ι στο και με
τα στα α ντες προς Ου ρα α νον αν το ο ο
ον ι ι κε ε ε τε εν σα α α τε ει
ρη νευ σαι το ον Κο ο σμον και σω ω σαι τας ψυ ν
χα α ας η η η η μων

Kαὶ νῦν. Θεοτοκίον.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Τ Πα ω πα θει σου Χρι στε παθων η λευ θε ρω θη μεν
και τη α να στα σει σου εκ φθο ρας ε λυ τρω θη μεν Κυ
οι ε δο ο ξα α σοι Π

“Ετερα Στιγηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,

ῶν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,

ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Ἰωάννου Ἀμήν,

τὸ δὲ Ἀμήν ἔστι μέσον τοῦ Ἀγύμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ό Κύριος ἐβασίλευσεν, εὑπρέπειαν ἐνεδύσατο,
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν **Ἄχ** **καὶ περι** **οι** **εἰς** **ζωήν** **σατο** **το** **Ἄρ**

This image shows a page of handwritten musical notation for the Liturgy of the Hours. The notation uses black ink on white paper, featuring vertical stems with horizontal strokes above them. Red ink is used for several annotations: 'Πα' (Pater) at the beginning of the first section, 'z' over the word 'σας' (sas), 'Πα' over the word 'δαμ' (dam), 'π' over the word 'παγ' (pag), and 'M' at the end of the section. Below the main section, there is a single line of notation followed by the word 'λα' (la) and the name 'ανθρωπος' (anthropos) with a red 'π' over it.

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην η τις ου σα

λευ θη σε ται

Πα Β α σι λευς υ παρ χων ου ρα νου και γη ης α κα τα
λη πτε ε κων ε σταυρω σαι δι α φι λανθρω πι ι αν
ον ο Α δης συ ναν τη σας κα τω θε νε πι κρανθη
και δι και ων ψυ χαι δε ξα με ναι η γαλ λι α
σαν το Α δαμ δε ι δων σε τον κτι στην Δ εν τοις κα
τα χθο νι οις α νε στη ω του θαν μα τος πως θα
να α του ε γεν σα το η των α πα αν των ζω η

Στίχ. γ'. Τῷ οἶκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε **Δ** **εις** **μα** **κρό** **τη**

τα η με ρων Δ
Γ Πα ναι αι κες μν ρο φο ροι μν ρα φε ρου σαι με
 τα σπου δης και ο δυρ μου τον τα φον σου κα τε
 λα βον και μη εν ρου σαι το α α χραν τον σω μα
 σου Δ πα ρα δε τον αγ γε λου μα θου σαι το και νο ον
 και πα ρα δο ξον θαν αν μα Δ τοις Α πο στο λοις ε
 λε γον Π α νε ε στη ο Κν ρι ος πα ρε χωντω κο σμω
 το με γα ε ε λε ε ος Π

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ίδιόμελον τοῦ Τριῳδίου.

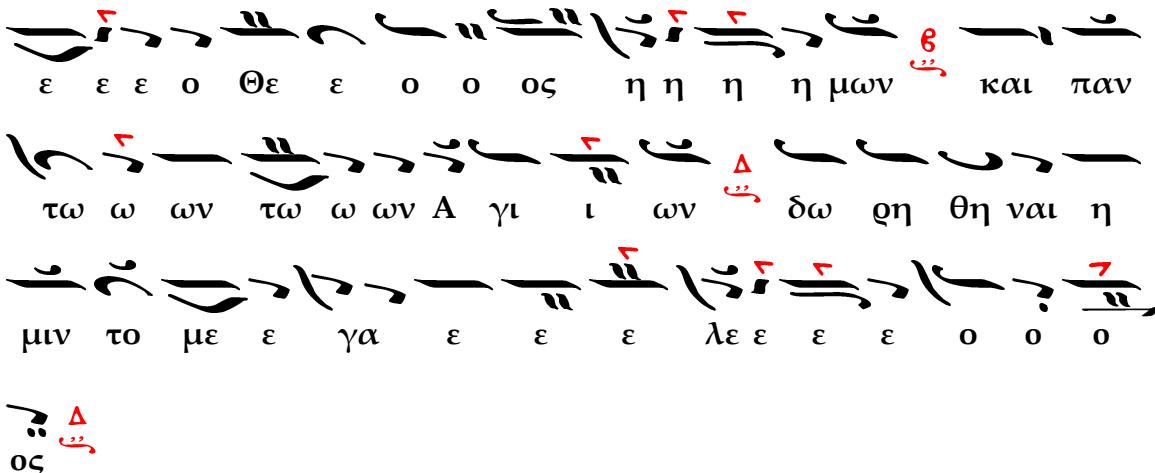
Ἔχος ~~Δι~~ Δι Θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τοι ι ι και Υι νι ω και
 A γι ι ω Πνε ε εν μα τι Δ

K αι νυ ν ν νκαι α α ει και εις τους αι ω νας
 τωναι ω ω ωνων α α μην Δ

O Δι ι εξ α σε βει ας εις ευ σε βει ει ει α

α αν προ βα αν τες και τω φω τι της γνω ω σε
 ω ως ε ε ελ λα αμ φθε ε εν τες ψαλ μι κως
 τας χει ει ρας κρο τη η η σω μεν ευ χα ρι στη
 η ρι ι ι ον αι αι νον Θε ω ω προ σα α α α
 γο ο ο ον τες και τας εν τοι χοις και αι πι να α
 ξι και ι ε ροι οι οις σκε ευ ε ε ε σιν εγ
 χα ρα χθει ει σας ι ε ε ρας Χρι ι ι στου ον ον ει
 κο ο νας της πα να αγνου και αι παν τω ω ων
 τω ω ων Α γι ι ων τι μη τι κω ω ω ως προ
 σκυ υ νη η η σω ω ω ω μεν α πο βαλ Nη
 λο ο με ε νοι τη η ηνδυσ σε ε βη των κα
 κο δο ο ξω ων θρη σκειει ει ει αν η γαρ τι
 μη η τη η ης ει κο ο νος ως φη σι Βα α
 σι λει ει ει ος ε πι το πρω το ο τυ πο
 ον δι ι ι α α βαι αι αι νει αι του με νοι ταις
 πρε σβειαις της α χρα αν του ου σου Μη η τρος χρι ι στε

**Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ Ἱερέως ἢ
΄Ωδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)**

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ὅρμα σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἴδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

΄Ο ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

**΄Αγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἰσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρίς)**

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔνεκεν τοῦ ὄνοματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ὄφεις ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ὄφειμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ δῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

΄Ο Ἱερεύς: Ὄτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γενοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

΄Ο χορός: Ἄμήν.

Καὶ φάλλονται τὰ ἀπολυτίκια.

Τὸ Αναστάσιμον.

Ἅγιος Χριστός ἡ Πατέρας

Tού λι θου σφραγί σθεντος υποτων Ι ου δαι ων
 και στρατιώ των φυλασσοντων το αχραντον σου σω ω
 μα ^Δ ^Θ ανε εστης τροιη μερος Σω τηρ δωρου με
 νος τω κο σμωτην ζωην δι α του το αι δυ να α
 μεις των ουρανων ε βο ων σοι Ζω ο δο ο τα ^Π
 δο ο ξα τη α να στα σει σου χρι στε δο ο ξα τη
 βα σι λει ασουν ^Δ δο ξα τη οι κο νο μι ασου μο νε
 φι λα αν θρωω πε ^Π

Δόξα Τοῦ Τριώδιου.

Ἅγιος Χριστός Δι Θεος

Tην α α χραντον ει κο να σθ προσκυνη μεν α
 γα θε ^Δ αι τη με νοι συγχωρη σιν των πται σματων η
 μων χρι στε ο Θεος ^Θ βη λη σει γαρ ην δο κη σας
 σαρ κι α νελ θειν εν τω Σταυρω ^Δ ι να ρυ ση γε
 ε πλασας εκ της δη λει ας του εχθρος ^Θ ο θεν ευ χα

ρι σως βο ω μεν σοι χα ρας ε πληρω σας τα πα ντα
 ο Σω τηρ η μων πα ρα γε νο με νος εις το σω σαι
 τον κο ο ο σμον

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Π αν τα ν περ εν νοι αν παν τα ν περ εν δο ξα
 τα σα Θε ο το κε μν στη ρι α τη α γνει α εσφρα
 γι σμε ε νη καιπαρ θε νι α φυλατ το με ε νη
 Μη τηρ ε γνω σθης α ψευ δης Θε ον τε κου σα α λη
 θι νον αν τον ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ χας η
 μω ω ων

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ο διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ο ιερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμην.

Ο προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμην.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ο διάκονος· Σοφία.

Ο ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ο ιερεύς:

Ο ων εύλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἀμήν.

Ο προεστὸς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτη εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ο ιερεύς: Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ο ἀναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ο ιερεὺς: Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο ἀναγνώστης: Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ. Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ιερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν:

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπιουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἵκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν δσίων καὶ δικαίων θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἀγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, τοῦ ἀγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο λαός: Ἀμήν.

* * * *